

maa imidlertid tilføje, at vi har ikke mærket til, at der har været særlig Gang i Arbejdet, men vi haaber, at dette vil blive rettet under den nuværende Regering. Der gaar dér ved Hanstholm en 10—20 Mand og triller Ral op fra Havet til Betonarbejde, men med den Fart, der er over det, vil det efter sagkyndiges Udtalelser ude paa Stedet vare ca. 10—20 Aar, inden der bliver kørt tilstrækkeligt op fra Havet. Hvis altsaa Arbejdet skal gaa i samme Tempo som hidtil, og der ikke bliver sat mere Kraft paa, vil det vare meget længe, inden vi ser noget Resultat af det. Jeg vil meget gerne henstille, at der maatte blive taget noget kraftigere fat paa dette Arbejde. Der skal planeres en Del derovre og anlægges Veje, for at man i det hele taget kan tilføre Materialer til Havneanlægget, og det var en udmærket Beskæftigelse for mange Mennesker nu i den kommende Vinter, som man jo fra saa mange Sider har talt om vil bringe megen Arbejdsløshed. Det er noget, hvert Menneske kan udføre, at bruge en Skovl og trille med en Trillebør; der behøves ikke særlig Faguddannelse til det.

Der blev, den Gang Statsbanen fra Nykøbing til Thisted blev vedtaget, vist ved en Forglemmelse, ikke tilføjet, at den skulde fortsættes til Hanstholm. Thi naar det skulde være en Statsbane, var det vist, fordi det skulde være en Forbindelsesbane med Hanstholm, og naar der nu skal tilføres saa mange Materialer, som der skal ved et Havneanlæg, mon det saa ikke var godt, at denne Bane kunde blive fuldført medens den nu stopper op i Thisted?

I det hele taget vil jeg gerne bede om, om der ikke kunde gøres noget for Fiskerne. Der er ud for Hanstholm en udmærket Fiskeplads, og derfor vil man gerne have Havneanlægget fremskyndet mest muligt. Der ligger d'r til Stadighed en Mængde Fiskekuttere, men de maa stadig gaa tilbage til Skagen eller Frederikshavn med deres Fangst, hvilket er kostbart i disse Tider, da Petroleum er saa dyrt. I det hele taget trænger Fiskeriet til Fremhjælpning. Det er et af vore Hovederhverv og burde være det i meget større Udstrækning, end det er, da der vel ikke er noget Land, der som vort har saa store og gode Farvande med saa stor en Fiskerigdom. Men Fiskerne er meget daarligt stillede. Det er ikke Understøttelse, de bryder sig om eller trænger til — det er ogsaa en daarlig Maade at anvende Penge paa —, men kunde der ikke gennemføres noget i Retning af en Udveksling af Varer, saa at Fisken kunde blive eksporteret. Der er ogsaa et andet

Forhold, jeg gerne vilde pege paa, nemlig det forunderlige, at her i København kan man ikke spise den gode Vesterhavsfisk, Fisk som Kuller og Havtorsk er en foragtet Spise herovre, den kan man ikke bruge. Jeg vilde gerne slaa til Lyd for, at der kom en saa hu tig Forbindelse, at Fisk kunde føres herover fra Vestkysten, og Københavnerne ogsaa kunde lære at spise den gode Fisk. Man vil maaske sige, at den er for dyr, naar den kommer herover. Ho os betaler vi 25 Øre for Pundet, og derovre er det en god og billig Spise. Saa længe der er nok af den, er der ingen Anledning til at klage over Dyrtid paa den Slags Fødemidler. Men det kan jo være, den bliver dyr, inden den kommer herover, og Grunden er maaske den, at den gaar gennem for mange Mellehandlere. Der er i Krigstiden opstaaet en stor Stab af Mellehandlere, som fordyrer Varene, og naar man i de dertil indrettede Blade stadigvæk ser Angreb rettet paa Landbrugerne for de høje Priser og paa de fede Bønder, der sidder og mæsker sig, medens andre maa gaa med den slatne Pose, som det blev udtalt forleden Dag fra denne Talerstol, saa tror jeg, det kommer af, at man her i København ikke kender de rette Forhold og ved, hvad Landbruget faar for sine Varer, og ikke tænker paa, hvor meget de fordyres, inden de kommer herind, ved at gaa gennem saa mange Mellehandlere. Jeg tror, vi uden Skade kunde undvære nogle af disse, saa Fødevarerne kom ind til den konsumerende Befolkning til en billigere Pris; det kunde maaske ogsaa hjælpe til, at Befolkningen herinde kom til at se med noget mere Velvilie paa Befolkningen paa Landet. Det er ikke godt, naar der oparbejdes et saadant Klassehad, som det sker fra den Side. Jeg tror, at Landbrugerne er dem, der maa arbejde stærkest, og at de gerne vil gøre, hvad de kan, for at Samfundsforholdene kan udvikle sig paa bedste Maade og Folk baade i By og paa Land faa Fødevarer til overkommelige Priser; de ser ikke blot paa deres eget, men ser ogsaa paa hele Samfundet.

I Thy har man, som bekendt, ikke megen Skov. Det er et bart og fladt Land. Men man har igennem en Aarrække faaet begyndt paa Beplantning af Klitterne dér, og det er udmærket, at denne Tilplantning er foretaget. Nu er Plantningen mange Steder vokset godt til, saaledes at der godt kan blive noget Brændsel deraf, og jeg vil da gerne henstille til den højtærede Minister, om der ikke kunde blive hugget noget mere i disse Klitplantager. Jeg tror, de